

Imagen de Santa Lucía

venerada en el

Santuario del Amparo de Santa Lucía

Avenida del Tibidabo - Barcelona

Organismo Benéfico-Social de la

Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros

GOIGS A LLAOR DE SANTA LLÚCIA, VERGE I MÀRTIR

Compostos amb motiu de les Noces d'Or de l'EMPAR DE SANTA LLÚCIA (1901-1951)

Santa Llúcia gloriosa
sou la llum d'aquesta llar:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

La ciutat de Siracusa
us bressola quan naixeu
amb la gràcia més profusa
sota el signe de la Creu.
Noble sou i lluminosa
d'una fe tan singular:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

El traspàs del vostre pare
féu amarg el vostre cor;
àngel sou de vostra mare
de dolcesa i de conhort;
Cada bes, respectuosa,
diu el goig familiar:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

Jesucrist us fa la crida:
no sentiu el seu enyor?
Quina vida, vostra vida:
quin amor el vostre amor!
Quina fe més dalerosa,
quin neguit més exemplar!;
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

Flori en vós tanta bellesa,
que us festeja un bell galan;
però vos ja sou promesa
de Jesús agonitzant.
Si la mare n'és queixosa,
vós sentiu un perfum rar:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

Quan la mare cau malalta,
vostres noces s'han desfet;
flor del cel a cada galta,
Jesús sap tot el secret
Santa Agata, piadosa,
la guarí en un bell atzar:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

I el miracle que floria
us lligà més a la Creu:
la riquesa se us fonia
dins l'almoina que doneu.
Una palma coratjosa
ja us senyala com un far:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

I el galan que endevinava
que estimeu a Jesucrist,
odiós us delatava
al Prefecte que ha previst
per a vós la mort afrosa,
platja endins arran la mar.
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

Noble Palma de martiri,
nimba d'or el vostre anhel:
si a la terra fóreu lliri,
ara sou la llum del cel!
Oh Donzella ben sortosa,
raig de llum, arc estellar:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

Des del cel, Santa Patrona,
feu alè al nostre esperit,
amb la gràcia per corona,
i amb l'amor dins nostre pit.
Santa Llúcia generosa,
radiant de llum solar;
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

Si la llum de Crist no ens manca,
són molt bells nostres camins:
la nostra ànima tan blanca
reflecteix la llum a dins.
I la llum més portentosa,
és el goig de saber amar:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

Barcelona ens acollia:
quin encís aquest Casal!
Nostre pa de cada dia,
té un regust angelical.
Dins la calma venturosa,
ja res més hem d'anhelar:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

Organisme de la CAIXA,
Santuari de la llum,
—on Jesús del cel hi baixa,
Sagrament que no es consum,—
la preguera fervorosa,
sempre ens sigui tutelar:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

Verge i Màrtir valerosa,
sou Patrona de la llar:
Concediu-nos amorosa
que Déu vetllí el nostre Empar.

V. Ora pro nobis beatae Lúciae Virginis. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.—*Exaudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beatae Lúciae Virginis et Mártiris tuae festivitáte gaudémus, ita pie devotiónis eru-
diámur affectu. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.*

ENTRADA

TORNADA

Santa Llúcia glori-o-sa, sou la llum d'aquesta llar: Con-ce-div-nos a-mo-ro-sa que Déu vet-llí el nostre Em-par.

ESTROFES

La ciu-tat de Si-ra-cu-sa, us bras-so-la quan sei-xeu amb la grà-cia més pro-fu-sa so-ta el sig-ne de la Creu.

No-ble sou i llu-mi-no-sa d'u-na fe tan sin-gu-lar: a la tornada

Amb llicència
eclesiàstica.

RECORD DE LA
PRIMERA FIESTA PATRONAL
CELEBRADA EN EL NUEVO
SANTUARIO DE SANTA LUCÍA

—
13 de diciembre de 1951
—

